

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 27 de novembre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. R.S.T. va formular davant de l'Hble. Batllia, demanda laboral contra la societat S. SL, en reclamació de la quantitat de: 35.388,11 € en concepte de compensació econòmica (12.607,63 €) i d'indemnització per acomiadament injustificat (22.780,48 €); amb els interessos legals corresponents i la declaració de les esmentades quantitats prop de la CASS.

II.- La societat S. SL va oposar-se a totes les pretensions de la part actora, contestant que la Sra. R.S.T. va ésser acomiadada de manera justificada i que aquell acomiadament fet en forma justificada anul·lava l'acomiadament realitzat anteriorment, i va plantejar una demanda reconvençional en reclamació de la quantitat de 5.159,12 € en concepte de danys i perjudicis morals.

III.- Per sentència de data 13 de maig del 2008, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant parcialment la demanda de l'agent i desestimant la demanda reconvençional, va condemnar la societat S. SL a pagar a la Sra. R.S.T. la suma de 22.780,48 €, més els interessos legals a comptar del dia 10 d'octubre del 2007 i les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució la societat S. SL ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta que ha quedat provat per la testifical del Sr. C.P.T., que la treballadora no va actuar amb discreció, ja que va desvelar informació que ella tenia pels lligams professionals que existia entre l'emissor i el receptor de la mateixa, i que la va desvelar en interès propi ja que volia posar una immobiliària pròpia en el lloc de l'oficina de Canillo, aprofitant-se de la informació de que disposava per preparar el seu futur professional; que mentre encara treballava per S. SL, la Sra. R.S.T. ja treballava simultàniament per al seu futur com a agent de la seva immobiliària, aprofitant-se de la seva qualitat d'encara treballadora de S. SL per avisar i fer-se seva la clientela, sense el consentiment de l'empresari i sobretot sense haver formalitzat cap operació amb ell que la facultés per fer-ho; que respecte a la reconvençional s'ha de considerar que la Sra. R.S.T. tenia atribuïda la funció de responsable de l'oficina de CANILLO, i per tant les reclamacions de les quantitats de 659,12 € i 100 € en concepte de danys i perjudicis estan del tot justificades.

II.- És pacífic que el dia 1 d'abril de 1999, la Sra. R.S.T. fou contractada verbalment per la societat S. SL com a gestora immobiliària; que per carta del dia 29 de maig del 2007, l'empresa va comunicar a la treballadora la rescissió del contracte de treball amb un preavís de 86 dies, degut al tancament de la oficina de CANILLO; que durant el termini de preavís, la Sra. R.S.T., pensant en crear la seva pròpia immobiliària, va demanar al Sr. C.P.T., propietari de l'edifici en el qual es troba la oficina S. SL de CANILLO, si el local estava disponible un cop finalitzés el contracte d'arrendament que tenia vigent amb S. SL; que davant la resposta incerta del Sr. C.P.T., la Sra. R.S.T. va abandonar el seu projecte; que per carta de data 28 de juny del 2007, la societat S. SL va notificar a la Sra. R.S.T. el seu acomiadament immediat sense dret a cap indemnització per

haver incorregut en una falta greu, en haver actuat amb deslleialtat i amb abús de confiança envers l'empresa, utilitzant informació confidencial en benefici propi en relació al traspàs de l'oficina de CANILLO, i provocant al mateix temps un incompliment de l'obligació de no competència.

III.- En tràmit d'apel·lació, la qüestió cabdal que s'ha de resoldre és la de determinar si la conversa que va mantenir la Sra. R.S.T. amb el Sr. C.P.T. constitueix un acte de deslleialtat o abús de confiança envers l'empresari i/o un incompliment de l'obligació de no competència, en el sentit de l'article 72-1 de la Llei sobre el contracte de treball.

Resulta del testimoniatge del Sr. C.P.T., que el dia 8 de juny del 2007, mentre el mateix passava davant de l'oficina de S. SL de CANILLO, la Sra. R.S.T. va sortir de l'oficina a trobar-lo per preguntar-li si li llogaria a ella personalment el local, ja que S. SL tancava el negoci i ella volia obrir una immobiliària en el mateix lloc; que el Sr. C.P.T. va contestar a la Sra. R.S.T. que S. SL no li havia comunicat res sobre el tancament de l'oficina i que per tant, fins que no li notifiquessin, seguia en vigor el contracte d'arrendament que els unia i que en cas que S. SL rescindís el contracte de lloguer, ja veuria el que faria. D'aquesta declaració se'n desprèn que l'únic fet concret que l'empresa reprotxa a la treballadora es d'haver comunicat al Sr. C.P.T. que S. SL tancava l'oficina de Canillo i haver demanat si aquest darrer li llogaria eventualment el mateix local. S'ha doncs de determinar si el fet esmentat pot ésser considerat com un acte de deslleialtat o abús de confiança envers l'empresa. Per això, la conversa de la Sra. R.S.T. amb el Sr. C.P.T. ha de complir dos requisits: d'una banda correspondre a la divulgació d'un element estrictament confidencial, i d'altra banda haver generat un perjudici a l'empresa.

IV.- El tancament d'un negoci no constitueix cap informació confidencialíssima, llevat de circumstàncies particulars. En el present cas, l'empresari va acomiadar tots els seus assalariats, indicant als mateixos que la raó d'aquesta mesura era deguda al tancament de l'oficina de CANILLO, com es pot observar en la carta d'acomiadament de la Sra. R.S.T., però no consta que en cap moment l'empresa hagi demanat als treballadors

guardar secret respecte d'aquesta informació. A més a més, una carta, una vegada lliurada, pertoca al destinatari que la pot fer llegir a tercers, com a membres de la seva família, que no tenen cap deure de discreció envers l'empresa. Però sobretot, ha quedat acreditat en autes, que el dia 31 de maig del 2007, l'empresa va publicar a internet l'anunci de l'oferta del traspàs del local de Canillo, amb la fotografia corresponent. Aquesta divulgació a l'abast de qualsevol tercer que estigués interessat, com ho subratlla la sentència, estableix de manera palesa el caràcter no confidencial de la informació relativa al tancament de l'oficina de Canillo.

D'altra banda, la societat S. SL no prova que la referida informació, comunicada per la Sra. R.S.T. només al Sr. C.P.T., hagi generat un perjudici a l'empresa. En realitat aquesta difusió molt limitada no va provocar cap conseqüència per a l'empresa, atès que el Sr. C.P.T. va contestar a la Sra. R.S.T. que el contracte d'arrendament amb S. SL seguia vigent i que en el cas que l'esmentada societat rescindís el contracte, ja veuria el que faria.

Per consegüent, en no complir-se els requisits de confidencialitat i de danys per a l'empresa, no es pot considerar de cap manera que el motiu d'acomiadament imputat a la Sra. R.S.T. sigui constitutiu d'un acte de deslleialtat o abús de confiança envers l'empresa que autoritzi un acomiadament immediat en el sentit de l'article 72-1 de la Llei sobre el contracte de treball.

V.- Respecte de l'obligació de no competència, s'han de descartar tots els motius invocats en tràmit d'apel·lació, ja que la carta d'acomiadament relaciona únicament aquest greuge amb la informació comunicada per la Sra. R.S.T. al Sr. C.P.T. respecte del tancament de l'oficina de Canillo. Per la resta, no hi ha res a afegir al raonament de la sentència impugnada, ja que es pot difícilment considerar en la difusió de la informació imputada a la Sra. R.S.T., un qualsevol acte de competència amb la societat S. SL. Al contrari, és del tot normal que una treballadora acomiadada es preocupi del seu futur professional i per això recerqui un local comercial per desenvolupar la seva futura activitat.

V.- Pel que fa a la demanda reconvençional de la societat S. SL, igualment s'ha de confirmar la resolució impugnada pels motius següents.

La societat S. SL reclama la quantitat de 659,12 € que ha hagut d'abonar a un client com a conseqüència d'una inspecció defectuosa del pis del mateix per part del personal de l'empresa. Pertoca a la part que demana de provar les seves al·legacions; en el present cas, no tant sols la societat S. SL no estableix que fou la Sra. R.S.T. la responsable de la inspecció deficient de l'apartament del client, sinó que resulta dels testimoniatges dels Srs. W.M. i E.V., que la referida tasca d'inspecció la portava el Sr. W.M. i no la Sra. R.S.T..

Igualment la societat S. SL reclama l'import de 100 € relacionat amb la pèrdua d'un joc de claus d'un pis d'un client de l'empresa, sense que aquí tampoc la societat S. SL provi que la responsable d'aquesta pèrdua sigui la Sra. R.S.T..

VI.- La desestimació del recurs determina la imposició de les costes de segona instància a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs de la societat S. SL;
Confirmar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 13 de maig del 2008, en totes les seves disposicions;

Condemnar a la societat S. SL a pagar les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-